

Dagthema: ‘Geroepen en bevlogen’

Overweging 14 januari bij 50 jaar De Duif

Voorgangers: Diana Vernooij, Bert van der Meer, Henk Kemper

“... We laten ons leiden door wat waar is, wat edel, rechtvaardig, zuiver, beminnelijk en eervol is, kortom door al wat deugdzaam is en lof verdient. En zo simpel als het is, samen in een gemeenschap van gelijken, dat is in deze wereld van ieder-voor-zich knap spectaculair...”

Openingstekst

Marina Slot

bij 25 jarig bestaan De Duif, 1999:

“Iedereen is hier welkom zonder uitzondering naar ras, geslacht, geaardheid.

Wie je ook bent, wat je ook bent, je bent welkom.

De Duif: een plek waar, als er twee of meer bij elkaar komen, de Geest van God aanwezig is en ons troost en inspiratie geeft.

De Duif: een wijkplaats van gewonde en verdwaalde mensen, een plaats waar recht wordt gedaan.”

Welkom, bij het aansteken van de Paaskaars 1974-2024, door Henk Kemper

Hartelijk welkom allemaal.

Mij is vandaag, als kraker van het eerste uur, de eer gegund om jullie allemaal hartelijk welkom te heten bij het vijftigjarig jubileum van de Duif.

Precies een jaar geleden ging ik voor op deze plaats en ik zei toen dat we het vijftigste jaar ingingen. Dat dat de inluiding was van een jubeljaar, naar eeuwenoude traditie.

Vandaag bestaan we écht vijftig jaren. Alweer reden voor een feestelijke aftrap.

Een handigheidje om van één jubeljaar, twee jubeljaren te maken.

Vijftig jaar geleden begon alles met het kraken van de kerk, omdat die op last van de kerkelijke overheid had moeten sluiten.

Maar die overheid vergiste zich in de standvastigheid en actiebereidheid van de gemeenschap.

En zie dan vandaag: we zijn vijftig jaren verder en vieren dat we het al die tijd hebben volgehouden. Met vallen, met opstaan, met debat en soms ruzies. Maar altijd kwam het goed, omdat ons steeds voor ogen stond dat we samen vorm moeten geven aan een wereld die gegeven is aan iedereen. Aan eenieder die in harmonie met anderen wil leven en die zich wil inspannen voor een leefbare wereld: voor mensen, voor de natuur, voor de dieren, de schepping.

De Duif is een plaats waar we elkaar wekelijks inspireren om in het leven van alledag werk te maken van zo'n leefbare, oprechte wereld.

We vonden een tijdje geleden de paaskaars uit 1974. Ook die zag er uit zoals ik zojuist schetste: gevallen, opgeraapt, geknakt en gebutst. Net zoals wij de afgelopen vijftig jaar soms butsten en knakten, maar steeds opstonden. Daarover zal vandaag waarschijnlijk menig verhaal worden opgehaald.

Maar... deze kaars is vakkundig hersteld en draagt nu twee jaartallen: 1974 en 2024. Een afbeelding op de kaars van vijftig jaar geleden, aangevuld met het jaar 2024. Een licht dat we in dankbaarheid voor de afgelopen 50 jaar willen ontsteken.

Dankbaar mogen we vandaag zijn voor al die mensen die de afgelopen halve eeuw meevlogen. Dankbaar zijn we voor wie meevloog maar moest heengaan of elders wilde gaan kijken.

Het is goed dat jij, oud-Duif er vandaag bent. Het is goed dat jij, huidige Duif er bent. En jij... nóg-geen-Duif; maar dat kan en zal na vandaag veranderen als je wilt 😊; het is goed dat jij er bent.

In elk geval willen we vandaag vieren dat we vijftig jaren bestaan.

Om aan het begin van deze viering de toon feestelijk te zetten willen we beginnen met een feestelijk lied. De melodie heb ik geleend van John Rutter, maar de tekst is geschreven voor het feest van vandaag. Wie wil wordt van harte uitgenodigd mee te zingen.

Lied: De Duif vijftig jaar

Henk Kemper / John Rutter

Kijk om je heen, iedereen blij en vrolijk,
want het is feest van vijftig jaren kerk.
Vier met ons mee dat we die mijlpaal haalden,
kroon op de tijd maar ook kroon op ons werk.

refrein:

Want de Duif bestaat nu vijftig jaren,
halve eeuw van werken aan een kerk.
En omdat we steeds gemeenschap waren
staan we samen sterk.

Wat een mooi feest kunnen we samen vieren,
na al die jaren van omzien naar elkaar.
Een goed moment de balans op te maken,
toast uit te brengen op die vijftig jaar.

Dankbaar zijn wij voor alle mooie jaren
met zoveel mensen die komen en ook gaan.
We mochten veel, heel veel beleven samen
en de verbondenheid kreeg steeds ruim baan.

Wat is een wens voor de nabije toekomst:
nog vele jaren van liefde, geen gedoe.
Maar honderd jaar dat is wat hoog gegrepen.
Zingen we nu elkaar van harte toe.

Inleiding op de viering

Goedemorgen lieve mensen, wat heerlijk om jullie allemaal hier bijeen te zien in De Duif. Zoveel bekende gezichten en oude bekenden, fijn dat jullie er zijn.

We zongen net: “Omdat we steeds gemeenschap waren staan we samen sterk.” De viering van vandaag, inclusief lunch en gezelligheid staat helemaal in het teken van onze gemeenschap die 50 jaar werkte aan de kerk.

We herkennen ons in de leerlingen die Jezus gingen volgen en lezen daarom een tekst over die eerste leerlingen van Jezus, en een tekst van Paulus aan zijn geliefde gemeente over een simpele maar niet eenvoudige opdracht.

Daarnaast hebben we een aantal citaten uit de verschillende periodes van De Duif in deze viering, we begonnen er al met een van Marina bij de viering van 25 jaar De Duif. En aan mij is de eer om er straks een mooie overweging over te brouwen.

We zingen uiteraard weer met hart en ziel, zoals dat de afgelopen decennia steeds is gebeurd. Het Duifkoor staat als een huis! Onze pianiste Irina Antonova speelt de sterren van de hemel en jullie kunnen natuurlijk zelf met alles meezingen!

Een feestelijke viering dus, maar dit is ook een gewone viering van ons als kerk en daarom wil ik onze Yvonne van der Velden herdenken. Ze had het zo graag willen komen maar werd ziek en ze is onverwacht overleden afgelopen dinsdag. Yvonne kwam graag naar de voorbereiding van de viering, ze ging jarenlang regelmatig als lector mee voor en schonk vele jaren koffie na de viering in de kerk, tot ze te weinig mobiel werd om dat te kunnen doen. We zullen haar onverwoestbaar goede humeur en humor missen.

Laten we, voor we met gebed en lied verder gaan een moment stil zijn en alle Duiven gedenken die de afgelopen 50 jaar ons ontvallen zijn.

...

Henk, Bert en Diana wensen ons allen een mooie viering!

Gebed om inzicht

Soms vluchten we,
vluchten we van onze medemens en van jou, God,
vergeten we het verdriet van de anderen,
vluchten we van onszelf,
vergeten we ons ware bestaan.

Soms zoeken we licht,
vergeten we de ander in de duisternis,
zoeken we liefde,
laten we de ander verkommeren,
zoeken we tijdsbesteding
en rennen aan onszelf voorbij.

Krachtige en Tedere,
vergeef ons onze kleinmoedigheid
en steun ons.
opdat we kunnen leven
met open ogen en open armen.

Lied: Welkom

Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

1e lezing: Joh 1: 29-39

Johannes de Doper vertelde wat hij gezien had toen hij Jezus doopte. Hij zei: 'Ik wist eerst niet wie hij was. Maar ik zag dat de heilige Geest uit de hemel naar Jezus toe kwam als een duif, en bij hem bleef. En God had tegen mij gezegd: 'Jij zult zien dat de heilige Geest uit de hemel naar iemand toe komt, en bij hem blijft. Hij is degene die mensen zal dopen met de heilige Geest.' Dat heb ik zien gebeuren. En nu vertel ik aan iedereen dat Jezus de Zoon van God is.'

De volgende dag stond Johannes met twee van zijn leerlingen bij de rivier de Jordaan. Johannes zag Jezus lopen, en hij zei: 'Daar is het lam van God.' De twee leerlingen hoorden het, en ze gingen met Jezus mee.

Jezus draaide zich om. Hij zag dat de twee leerlingen met hem meeliepen, en hij zei tegen hen: 'Wat zoeken jullie?' Ze vroegen aan hem: 'Rabbi, meester, waar logeert u?' Jezus zei: 'Kom maar mee, dan zal je het zien.' Ze gingen met hem mee en zagen waar hij logeerde. Het was al laat in de middag, en ze bleven de rest van de dag bij hem.

Lied: Hoor je mij

H. Oosterhuis / A. Oomen

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.
Godheid had mij in haar macht.
Offers eiste zij, bloed.
Ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij,
de jouwe niet, die is hier, op mijn lippen.

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.

Enige die ik nog ken,
alles ben je me, erfdeel en beker.
Lieflijke oorden vielen mij toe,
mijn hart klimt in mij,
mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt me niet, voor geen prijs,
Voor geen ander.

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig.

2e Lezing: Brief van Paulus aan de Filippenzen 1: 27, 4:4-9

“Hier gaat het om: blijf leven in overeenstemming met het evangelie van Christus, zodat ik kan zien als ik bij u kom, of als ik niet kom over u kan horen, dat u één van geest bent en eensgezind strijdt voor het geloof in het evangelie.”

...

“Laat uw God uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals: wees altijd verheugd. Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. Uw God is nabij. Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

Ten slotte, broeders en zusters, laat u leiden door al wat waar is, al wat edel, rechtvaardig, zuiver, beminlijk en eervol is, kortom door al wat deugdzaam is en lof verdient. Doe alles wat ik u heb geleerd en overgedragen, wat ik u heb verteld en laten zien. Dan zal de God van de vrede met u zijn.”

Lied: De wildernis zal bloeien

M. Nijhoff / T. Löwenthal

De wildernis
zal bloeien als een roos.

3e Lezing Citaten uit het Duifverleden:

Zwartboek tegen het Amsterdamse Citypastoraat, Pasen 1974:

“Wij hebben sinds twee maanden de beschikking over twee onbezoldigde priesters en dat bevalt ons goed. Zij zijn natuurlijk alleen maar part time beschikbaar, voor de weekends en de avonduren, net als wij allemaal. Wij kunnen dus weinig zaken op hen afschuiven en dat prikkelt ons des te meer tot eigen inzet. Wij hebben voor deze vorm gekozen en onze kerkgemeenschap neemt met deze pastorale dienstverlening genoegen. Wij begrijpen niet waarom dat van hogerhand zou moeten verboden worden.”

Ton Wiemers in 1986:

“Wij hebben hier gekozen voor zogenaamde lekendiensten en moeten daar dan ook consequent in zijn. Daarom stel ik dan ook voor om hier in het vervolg, priester of niet, geen officiële eucharistieviering meer te doen, maar gewoon een Duifdienst van woord en tafel. Ik zal vandaag dan ook niet consacrerem, zoals dat heet, maar net als de andere voorgangers doen wat we in het evangelie lezen. We handelen dan als in de eerste eeuwen, toen al die bespiegelingen over het misoffer ook nog niet bestonden... De Duif is de aanwezigheid van de Heer in de kerkgemeenschap belangrijker gaan vinden dan het vinden van de Heer in het persoonlijk individueel contact met het eucharistisch brood. Dat is een verandering die we alleen maar kunnen toejuichen, want christelijk geloof is geen individuele aangelegenheid, maar een gemeenschappelijke beleving van onze eenheid en liefde in de Heer.”

Jos Brink in 1999:

“De kerk is geen kantoor, geen instituut, geen kaartenbak of een computer; het is een rommelend bewegen omdat mensen verschillend zijn. Datgene wat uit de bijbel opstijgt is gericht op verandering, bekering en omkering, vernieuwing van de mens en zijn situatie. In Jezus kunnen wij dus delen in bevrijding en vernieuwing. Als Duif hebben we lang niet altijd geroeid tegen de stroom in, we hebben eerder gestrompeld door een droge bedding. Laten we beseffen, dat iederéén geroepen is - zonder uitzondering - om VRIJ te zijn; de kerk mag geen rem zijn. Wij moeten als geloofsgemeenschap een stimulans uitstralen.”

Jan Andrae in 2018:

“Radicale hoopvolle eerlijkheid moet met het hart. En als we van daaruit naar de verschillen kijken kunnen er twee dingen gebeuren. Er komt een gesprek op gang of het gesprek loopt snel ten einde. Maar waarom zouden we het gesprek op gang brengen? We moeten dat doen omdat heel veel mensen hun hart aan het sluiten zijn. Dat uit zich in opkomend nationalisme, agressie op de barricades en oplopende geweldspiralen. Als mensen zich niet gehoord voelen, sluiten ze hun hart. Je hart laten spreken en niet sluiten is een grote opgave. Maar ze zijn ons voorgegaan. Mozes moest De Ene geloven met heel zijn hart. Jezus wilde zijn leven offeren met heel zijn hart. En Mohammed vroeg om overgave aan God met heel zijn hart.”

Lied: Levend woord

Jannet Delver / Mariëtte Harinck

Woord door klank, door heiligheid aangeraakt
vloeit als purperrood bloed uit de hemel,
dat onderhuids kloppend gaat, zuurstof geeft,
kiemkracht tot bloesem brengt,
liefde als dauw.

Nooit houdt het stromen op,
zelfs koude adem
adem van dood
kan dit woord niet weerstaan.

Overweging

Bij de vraag naar de zín van hun leven verwijzen mensen al snel naar het verháál van hun leven: dit is wat ik ervan gemaakt heb. Zo is het ook met de Duif. Als we ons afvragen wat de spiritualiteit, de zin van een aparte kerk als De Duif is, dan zeggen we al gauw: dit is wat we ervan gemaakt hebben! En wat hebben wij ervan gemaakt?

Parochieleden van De Duif

Bij de start is er niet de ambitie geweest om een vernieuwende kerk te zijn. Welnee de eerste jaren was er nog de hoop dat De Duif terug kon keren naar de schoot van de rooms-katholieke kerk.

De Duif is nooit gekraakt om een vooruitstrevende liturgie te maken, of om politiek in de kerk te brengen zoals bij veel kritische basism gemeenten het geval was.

Nee, de parochieleden van De Duif lieten zich niet koeioneren, ze weigerden zich als makke schapen te gedragen en hun kerk te verlaten. De Duifgangers hechtten waarde aan de geméenschap én aan het gebouw. En omdat de 2 priesters die zich aanboden om voor te gaan, Harris Brautigam en Ton Wiemers, dat ook in hun vrije tijd deden, werd er veel inzet van de kerkleden gevraagd en dus ook gegeven.

Langzaam is De Duif als kerkgemeenschap uitgegroeid. Daar heeft het samen klussen en eindeloos vergaderen veel aan bijgedragen. Hoewel met name Ton Wiemers de eerste 10 jaar veel van de vernieuwing heeft aangezwengeld en soms ook gewoon heeft doorgedrukt – deed hij dat vanuit de overtuiging dat de gemeenschap de basis was en niet de eucharistische vereniging met Christus.

Hem stond een lekenkerk voor ogen, zoals in de eerste jaren van het christendom, waar samengewerkt, geleefd, gefeest en gevierd werd. Theologen en priesters konden beter gemist worden dan de gemeente. Parochieleden zelf konden het best hun spirituele verdieping zoeken. En zo geschiedde.

Met horten en stoten is De Duif uitgegroeid, zoekend met elkaar naar onze spirituele verdieping.

Democratische kerk

Misschien is het wel het beste om te zeggen dat De Duif een vrije vorm is, want we zijn een samenwerking van allerlei pluimage, een democratische kerk met jaarlijks gekozen voorgangers. Uiteraard zijn er een paar informele leiders, mensen zonder wie De Duif misschien wel zou instorten maar misschien ook wel niet. Er is géén ideologisch team,

géén grote woorden over onze theologie of spiritualiteit, over waar we nu eigenlijk in geloven, integendeel zelfs. De Duif herbergt een uiteenlopende groep mensen die met hart en ziel aan hun gemeenschap verknocht zijn en er gewoon zijn, om altijd maar weer vragen te stellen aan het leven en te luisteren naar hun eigen hart en naar elkaar.

Zonder dat we op de grote trom sloegen, liepen we als Duif soms ver vooruit op de andere kerken. Zo waren de lekenvoorgangers vanaf het eerste uur mannen én vrouwen, en konden in onze kerk homo's en lesbo's hun relatie al in de jaren '80 laten inzegenen. Al vanaf 1975 waren er meerdere kerkasielacties en hongerstakingen in De Duif, dat was volledig uniek in Nederland en duurde tot en met het kerkasiel voor Iraniërs in 1997. Al die activiteiten, waar soms gemopper of ruzie uit volgde óf waar juist het gemopper bevorderde dat we verder gingen zoeken, die hebben ons verder gebracht.

Spectaculair in eerlijke eenvoud

Toen ik de nestor van De Duif, Harris Brautigam, voorganger van het eerste uur en hier aanwezig, interviewde voor het boek over 50 jaar De Duif, dat we na de viering gaan presenteren, gaf hij een opmerkelijke typering.

Hij zei hij dit: “De Duif is spectaculair in eerlijke eenvoud.” Spectaculair in eerlijke eenvoud. Dat zette me aan het denken. Het klinkt tegenstrijdig, niet? Kan eerlijke eenvoud spectaculair zijn? Spectaculair koppelen we toch aan flinke succesverhalen, grote aantallen mensen op zondag, ambitieuze vergezichten of getuigenissen van diepgevoelde inzichten.

Niets van dat al in De Duif. De eerste 10 jaar bestonden vooral uit schoonmaken en klussen, ruzie maken en feesten. Na die eerste 10 jaar kwamen de lekenvieringen tot stand. Heilige eucharistie werd delen van brood & wijn, en de jaarlijkse verkiezing van voorgangers deed zijn intrede. Na 20 jaar lukte het ons om het pand onder te brengen bij Stadsherstel. Weer een aantal jaar later werd De Duif gerestaureerd, we verhuisden voor 2 jaar naar de Buiksloterkerk en kwamen terug als vaste huurder in 2002, 28 jaar na de start. Wij waren toen verlost van het beheer van de kerk maar met dat we een zorg kwijt waren, verloren we ook een deel van onze gezamenlijkheid, onze identiteit. Wij waren toch die gekraakte kerk – en dat verviel, we gingen nu de kerk huren. De aandacht kon meer gaan naar de inhoud van de vieringen en het zingen van nog meer bijzondere muziek. De oecumene werd breder, evenals de ruimte om te experimenteren met de liturgie, soms strompelend door een droge bedding, soms badend in de rijkdom van de tradities. Sinds het begin van deze eeuw zijn we vaker interreligieus gaan vieren, we zijn ons netwerk van verbinding gaan verbreden en naar een wijdsere “wij-gevoel”.

Onze neus achterna

Zoals die eerste leerlingen die op Jezus gewezen werden, hem herkenden en achterna gingen, zo is ons volgen ook te typeren. We gaan onze neus achterna in wat we als waardevol herkennen.

Er gewoon zijn én blijven, en dat doen wat wij zélf waardevol vinden om te doen: dat zijn we altijd blijven doen in De Duif. Soms roept een voorganger visionair op tot onze bijdrage aan rechtvaardigheid in de wereld, en in een andere viering herinneren we ons de troostende lichtpuntjes in ons bestaan. Er is oproep en begeestering, dan weer troost

en ondersteuning. De verschillende voorgangers hebben zo hun eigen boodschap. Al bezig zijnde banen we de weg – al doende leren we en vermeerderd ons inzicht. Zo groeide ons repertoire, zo groeiden wij. Van alle mislukkingen leren we en we scheppen ruimte voor iets nieuws.

We leven samen een wereld van hoop. Wij maken het gewone bijzonder. Dat is onze eerlijke eenvoud en ja het is best wel spectaculair dat wij dat in een kerk vormgeven.

Vraag je Duiven wat hen bindt, dan wordt de gezamenlijkheid en de sfeer het meest genoemd. Maar al die kameraadschap, de mensen, de muziek, de koffie met elkaar is lang niet het enige dat ons bindt. Natuurlijk we genieten ervan, het maakt ons gelukkig om te zingen en gevoed te worden door oprechte woorden en inkeer en koffie en cake na afloop. Maar onderschat het niet, onze eenvoud omvat meer.

Wat vinden wij waardevol?

De betrokkenheid op De Duif is een soort familie die openstaat voor nieuwe familieleden, warme én koude kant. We vinden het waardevol dat er een kerk is waar mensen kunnen binnenkomen, waar ze zich kunnen laven en weer verder gaan. Jullie vinden het waardevol, er is iets in je hart dat uitgaat naar De Duif, anders was je hier niet gekomen. Ook als je zelden komt, of niet meer komt, iedereen die zich verbonden voelt is een Duiflid.

Dit soort betrokkenheid is iets dat we als mensen nodig hebben om niet alleen maar lusteloos ons genot na te streven, zoals de maatschappij ons zegt te doen, en steeds meer te consumeren. De mooie muziek en de gezelligheid hier roept een veel grotere betrokkenheid op.

We dragen bij aan De Duif omdat we het waardevol vinden ons ingebed te weten in een hele brede gemeenschap van zoekende en zin-vindende mensen. En we ervaren dat ook hier in de liturgie. Soms zijn er die momenten van intense beleving en herkenning, want een goede overweging raakt ons hoofd en ons hart, en wijst ons een richting. Het doet ons onze kleine privé-wereldjes ontstijgen en ons inbedden in een groter geheel. In de kerk leren we bij datgene te zijn wat van belang is, met een lied, een gebed, een tekst. Ons hart wordt aangesproken, ons verstand aan het werk gezet en ons lijf komt tot rust. Een goede viering wekt op, maakt blij, geeft kracht en we hebben weer energie om de week aan te gaan. Of de verschillende invalshoeken van onze voorgangers elkaar tegenspreken is niet belangrijk. Wij zoeken niet naar een identiteit maar we zoeken naar wat verbindt en voedt.

De liturgie in De Duif helpt ons om te voelen dat we leven in de geborgenheid van een groter geheel. We zijn zuinig met grote woorden, we roepen geen Hallelujah. Maar het grotere geheel is er wel, we zijn thuis in De Duif, we zijn thuis in dit leven, we stemmen ons leven af op dat grotere doel: gerechtigheid en vrede in dat hele brede netwerk van verbindingen dat we onze wereld noemen en waar wij een knooppunt in zijn.

Vrije vogels met inspirerende boodschap

Eigenlijk omvat ons kerkzijn dus het hele proces van zingeving in een mensenleven: We genieten van elkaar en wat we doen; we zijn samen als gelijken betrokken op het beëindigen van het lijden in de wereld;

en we zijn afgestemd en ingebed in de geborgenheid van dat prachtige Koninkrijk Gods dat ons steeds maar weer voedt en inspireert.

Het is dus niet eenvoudig maar wel simpel, zoals Paulus schrijft aan zijn geliefde gemeente: We laten ons leiden door wat waar is, wat edel, rechtvaardig, zuiver, beminnelijk en eervol is, kortom door al wat deugdzaam is en lof verdient. En zo simpel als het is, samen in een gemeenschap van gelijken, dat is in deze wereld van ieder-voor-zich knap spectaculair.

De Duif, 50 jaar een huis van en voor bevlogen mensen, een groepje vrije vogels met een inspirerende boodschap en wat warmte voor elkaar. In dankbaarheid: Amen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
de God die de wereld tot leven roept
en die vraagt om ons antwoord.

Ik geloof in Jezus, in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.

Ik geloof in een gemeenschap die, toegerust met de
kracht van de geest, vrijheid geeft aan mensen.

En ik weet zeker, dat God dichtbij is
en naar ons glimlacht.

Aankondiging collecte

Om onze wekelijkse vieringen mogelijk te maken maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Het hart van de viering – delen met elkaar

Uitnodiging om met elkaar te delen

Dit is het hart van de viering. We luisteren naar elkaar, we delen onze vurige gebeden en we doen dat wat gemeenschappen al eeuwenlang met elkaar doen: We breken het brood en delen de wijn met elkaar.

We drukken ermee uit dat we een gemeenschap van mensen zijn, die geloven in een nieuwe wereld, in gerechtigheid en vrede, en dat wij eraan zullen bijdragen. We delen het leven met elkaar, we delen onze inzichten, ons geld en goed. We delen onze hoop.

Laten wij bidden met elkaar en in ons hart de intenties meenemen die vanmorgen zijn opgeschreven in het Groene Boek aan het begin van de kerk.

Voorbeden

I Over onze Verbondenheid met onszelf

Laten we beseffen wat De Duif voor ons heeft betekend in ons leven. Hoe de inspiratie vanuit de schrift, de liederen, de muziek en de verbondenheid met elkaar ons tot steun is geweest, tot troost, tot vreugde en tot inspiratie. Dat we die in herinnering kunnen roepen als we dat nodig hebben, of kunnen oproepen via onze Goddelijke Website.

II Over onze Verbondenheid met elkaar

Laten we beseffen hoe verbonden we zijn met elkaar, jij die hier speciaal gekomen bent voor het feest, jij die hier vaker komt en Duiven die niet meer onder ons zijn. We delen de behoefte om ons te ijken op de schrift en op die wonderbaarlijke verbinding met elkaar die we hier 's-zondags iedere keer opnieuw vieren.

Mogen wij onszelf daarin blijven vernieuwen, ons verbonden wetend met elkaar, mensen thuis, mensen hier, en ons handelen daarnaar vormgeven, zodat we van hieruit een teken geven, een signaal, dat geen enkele deur eeuwig dicht zal zijn, dat aan het eind van de tunnel weer licht zal zijn.

III Over onze Verbondenheid met de wereld

In onze wereld stuiten we vaak op onrecht. En omdat onrecht net zo onuitroeibaar is als onze wil om daar wat aan te doen, hebben we in de Duif al heel wat gestreden.

Laat de Duif steeds een plaats zijn waar we de verbinding maken tussen alle onrecht en pijn in de wereld en ons krachtige antwoord daarop. Met radicale eerlijkheid en in genadeloze compassie met elkaar.

Intenties uit het Groene boek

Lied: Tot Zegen

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen.

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren der eeuwen
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken
dat onze boeien geslaakt
onze honger gestild
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezield om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig
ere zij u in den hoge
diep in ons midden
vrede op aarde
kome wat komt.

Tafelgebed

Wij breken en delen.
Wij breken samen brood
en reiken aan elkaar de beker.

Dit eeuwenoud gebaar,
dat aan ons is overgedragen
door vele mensenlevens heen,
herhalen wij vandaag.

Dit gebaar is een teken van bevrijding.
We vieren gemeenschap
en belijden gelijkheid en solidariteit.
Een mens gaf ons dit teken,
Jezus van Nazareth:
hij nam het brood, de beker.
Hij sprak tot ons, zijn vrienden en zei:
leven is delen – en hij gaf ons zijn leven.

Wij willen leven in solidariteit
met hen die arm zijn of verdrukt,
met de uitgestotenen van vandaag.

Daarom herhalen wij vanmorgen
dit gebaar van breken en van delen.

Nodiging, delen van brood en wijn

We zijn er voor elkaar, al 50 jaar, we openen ons hart.
We breken het brood en delen de wijn.
Het is ons leven, onze inzichten en betrokkenheid die we delen met elkaar.
We zijn er voor elkaar, we leven het visioen van gerechtigheid en vrede,
En we geven het beste van onszelf voor een wereld zonder lijden –
als je dát kunt zeggen ben je welkom om brood en wijn te delen,
wie je ook bent, wat je ook verder gelooft of niet gelooft.

Komt dan naar voren want alles is er in overvloed om te delen.

Delen van brood en wijn

Bij het aanreiken van brood en wijn: “Vrede en alle goeds”

Lied: Zoals die ene roos

Anneke Meiners / Mariette Harinck

Zoals die ene roos, haar vormen teer gespreid,
zich opricht in de vlagen van komend herfstgetij
zo is de liefde.

Zoals dat ene woord, bij monde van een dwaas,
weerklinkt tegen de leuzen van hatelijk geraas,
zo is de liefde,

Zoals die ene daad, met hart en ziel verricht,
het dodelijke duister, beschaamt met weerloos licht,
zo is de liefde.

Onze Vader

uit: The New Zealand Book of Prayer

Eeuwige Geest, Schepper van de aarde,
drager van pijn, gever van leven,
bron van alles wat is en zal zijn,
Vader en Moeder van ons allen,
liefhebbende God, in wie de hemel is:

De heiliging van uw naam weerklinke door het heelal.
Moge de weg van uw gerechtigheid worden gevolgd
door de volkeren van deze wereld,
uw hemelse wil worden gedaan door al wat geschapen is.
Uw rijk van vrede en vrijheid sterke onze hoop,
en moge het komen, uw rijk op aarde.

Met het brood dat we vandaag nodig hebben – voed ons,
voor de wonden die we elkaar toebrengen – vergeef ons,
in de tijd van verleiding en verzoeking – sterk ons,
voor beproevingen die niet te verdragen zijn – bewaar ons,
uit de greep van alles wat kwaad is – bevrijd ons.

Want U regeert in de glorie van uw kracht die liefde is,
nu en voor altijd. Amen.

Mededelingen

- Zoals Ellen jullie al vertelde: jullie zijn allemaal welkom op de lunch na afloop van deze viering, én voor de feestelijkheden die volgen. Fijn als jullie allemaal blijven en we het een gezellige boel maken.

- En lieve oud-Duiven, mochten jullie vandaag denken: waarom ben ik ooit weggebleven, je bent van harte welkom om terug te keren naar de zondagse viering, liefst live – zodat we elkaar kunnen ontmoeten maar het kan ook nog steeds via Zoom. Geef je emailadres door zodat je elke week een uitnodiging, liturgieboekje en bijgaande berichten krijgt toegestuurd. Graag opgeven bij Natalie, hier in het koor.

- Dus iedereen is van harte uitgenodigd om volgende week hier weer te komen, of de weken erna. Volgende week gaat Harris Brautigam voor en de week erna is Henk Kemper de voorganger.
- In tegenstelling wat er achter op het boekje staat, bereiden we iedere 1e en 3e máándagavond van de maand bereiden we op zoom de vieringen van de komende weken voor. Als je mee wilt doen ben je van harte uitgenodigd. We hebben altijd weer leuke gesprekken. We starten om 8 uur en eindigen kwart over 9. Eerstvolgende keer is morgen, de zoomlink krijgt iedereen die de wekelijkse mail ontvangt. Klopt dat want we hadden geen uitnodiging in de mail?
- Komende week komt de inhoud van deze viering op de site te staan, niet in beeld, voor het eerst in drie-en-een-half jaar zijn we niet op Zoom – maar de tekst zal terug te lezen zijn.
- En nu aan het eind van deze mededelingen, vlak voor het slotlied wil ik onze dankbaarheid uiten.

Dankbaar voor de stappen die jij hebt gezet naar deze kerk. De stoelen die je hebt klaargezet of opgeruimd. De liederen die je hebt gezongen, de muziek die je hebt gespeeld, de muzikanten die hier speelden. De teksten die je hebt geschreven, de vieringen die je samenstelde. De teksten die je hebt uitgesproken. Dankbaar voor de mensen die hier voor elkaar, voor onze Duif en de wereld hun vertrouwen in elkaar hebben uitgesproken. Voor iedereen die hier is gedoopt, om deel te zijn van deze gemeenschap, voor degenen die we uitgeleide hebben kunnen doen. Dankbaar voor degenen die het geluid bij de vieringen verzorgden en het beeld van onze Zoom. Degenen die koffie zetten en thee, die kookten voor de Duif bij het Seidermaal, die kerstbrood smeerden bij de Kerstvieringen en die iedere week weer inrichten en de kerk sluiten. Voor jou, als je een bijdrage leverde die ik nog niet noemde. Dankjewel, je bent deel van de Duif en daar zijn we dankbaar voor.

Slotlied: Die mij droeg

H.Oosterhuis / T.Lowenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte,
en als ik krijsend viel mij opgevangen
met uw wieken en weer opgegooid,
totdat ik vliegen kon op eigen kracht.

Zegenbede

We zijn aan het einde gekomen van deze viering. We maken ons op om nog een belangrijk deel van de dag bij elkaar te blijven. Om herinneringen op te halen, vriendschappen te herbevestigen of nieuwe vriendschappen aan te gaan. Want in vijftig jaar is er veel gebeurd, dus er is veel te bespreken.

Zoals de meesten weten zoek ik ter afsluiting van een viering nog wel eens naar een verhaaltje dat verband houdt met het thema of, in dit geval, het jubileum.

50 jaar

Zo was er eens een echtpaar dat ook 50 jaar getrouwd was. Op een dag vond de man in een linnenkast een schoenendoos die hij nog nooit had opgemerkt. Nieuwsgierig maakte hij hem open en zag dat er wat haakwerk in lag én twee bundeltjes bankbiljetten. Tezamen maar liefst € 25.000,=

Hij vroeg zijn vrouw waar dat vandaan kwam en zij antwoordde dat haar grootmoeder haar het geheim van een goed huwelijk had verteld. En dat was dat je nooit ruzie moet maken. Grootmoeder raadde haar aan om elke keer als zij boos op haar man zou worden, rustig te blijven en een kleedje te haken.

De man schoot vol, want in de doos lagen slechts twee kleedjes. Zijn vrouw was in al die jaren maar twee keer boos geweest.

Hij zei: “dat verklaart de twee kleedjes, maar hoe zit het met al dat geld?” “Oh,” zei zij, “dat heb ik verdiend met het verkopen van de kleedjes.

Maar laten we niet vergeten om, zoals elke zondag, de zegen van de Eeuwige te vragen over ons doen en laten, nu en de komende week.

De Eeuwige zegene u en behoede u;
de Levende doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig;
de Eeuwige verheffe haar aangezicht over u en geve u vrede.

